

Lezing Tom Van Grieken – Identiteitscolloquium - 6 juni 2015

Beste vrienden,

In deze tijden van mondialisering, massa-immigratie en multiculturalisme is het thema van de nationale en culturele identiteit een van de centrale thema's in het politieke debat. Het vormt een van de belangrijkste politieke breuklijnen in Europa en de westerse wereld.

Sinds de dag van zijn stichting heeft het Vlaams Belang het vrijwaren van de Vlaamse identiteit als essentieel streefdoel bepaald. Als Vlaams-nationale partij beschouwen wij – als enige partij in Vlaanderen - het realiseren van een onafhankelijke Vlaamse staat als doelstelling nummer één. Dat was het gisteren, dat is het vandaag en dat zal ook morgen zo zijn.

Als we solidair willen zijn met onze nakomelingen, is het onze plicht om onze identiteit te beschermen. Maar een onafhankelijke staat heeft alleen zin als de nationale, culturele eigenheid van de Vlamingen geëerbiedigd en gevrijwaard wordt. Het is vrij eenvoudig, beste vrienden. Geen Vlamingen, geen Vlaamse staat.

Onze nationale identiteit wordt systematisch verdacht of belachelijk gemaakt. Na de ineenstorting van het communisme kwam er voor links een vervangingsideologie in de vorm van de multiculturele heilstaat. Iedereen moet welkom zijn in ons land, én iedereen moet zijn eigen cultuur kunnen behouden. Behalve wij blijkbaar, want met onze cultuur is blijkbaar iets fouts.

Voor de linkse schrijfster Kristien Hemmerechts bijvoorbeeld is de Vlaamse identiteit “niet erg zinvol”: *“Ik vind het begrip ‘Vlaamse identiteit’ niet erg zinvol omdat het suggereert dat er iets specifiek Vlaams is aan de Vlamingen, iets wat hen onderscheidt van niet-Vlamingen, iets volkseigen kortom. Die veronderstelling is problematisch, ook al omdat Vlaanderen een voorschoot groot is, en er in de loop der tijden heel wat niet-Vlaamse genen en gebruiken zijn terechtgekomen. De wereld – ook in Vlaanderen – staat niet stil. Vlaanderen is in de afgelopen halve eeuw onherkenbaar veranderd.”*

Als het ‘suggereren’ dat er iets specifiek Vlaams is aan de Vlamingen, al fout en verwerpelijk is, dan is het debat eigenlijk al voorbij. Beste mevrouw Hemmerechts, geldt uw stelling overigens ook voor Portugezen, Schotten, Duitsers en Amazone-indianen, of geldt het alleen voor de Vlamingen, die volgens u blijkbaar een soort non-entiteit vormen? Ze suggereert dat met de tijd niet-Vlaamse genen en gebruiken zijn terechtgekomen in Vlaanderen. En dan? Is er iemand die dat ontkent? Waarom zouden nieuwe invloeden van buitenaf verhinderen dat er een Vlaamse identiteit bestaat? Sommige van die invloeden hebben die identiteit versterkt, andere hebben ze ondermijnd.

De elite in dit land heeft last van – wat ik durf noemen – het verrekijkerssyndroom. Met een verrekijker ziet men namelijk zéér goed bepaalde zaken op afstand, maar is het heel moeilijk om naar iets te kijken wat heel dicht bij jezelf staat. Of het intellectuele lafheid of luiheid is, laat ik in het midden, maar nooit horen we de identiteit van, zeg maar, Marokkanen of Turken in twijfel trekken. Het is altijd de eigen identiteit die het moet ontgelden. Er wordt niet alleen neerbuigend gedaan tegenover alles wat strikt Vlaams is. Ook Europese tradities worden verdacht gemaakt.

Wij hebben een elite die alles beter vindt dan datgene wat van bij ons komt. Die elite, beste vrienden is vol met zelfhaat. De Britse schrijver Roger Scruton introduceerde in dat verband de term *oikofobie*: de irrationele angst voor het eigene.

Muziek van bij ons wordt afgedaan al oubollig en weinig interessant maar wereldmuziek, ja beste vrienden, dat klinkt wel heel puur en dat moeten we omarmen.

Kerststallen en kerstbomen op onze pleinen dat is zo passé. Het offerfeest dat zou een officiële feestdag moeten worden. Varkentjes in kinderboeken, dat is toch wel beledigend, maar gescheiden zwemmen, verplicht hallalvlees in onze scholen en imamopleidingen dat moet kunnen. Pleegt men aanslagen, dan komt het door ons racisme en onze onverdraagzaamheid.

Maar keer op keer horen we hetzelfde verhaaltje bij de elite in dit land: Het moet en het zal altijd maar opnieuw aan ons liggen. Een absoluut nieuw dieptepunt maakten we enkele dagen geleden mee toen de VRT, met uw belastinggeld, schoolkinderen gebruikte voor een sociaal experiment om toch maar aan te tonen hoe racistisch die Vlaming toch wel is...

Beste vrienden,

Zou het misschien kunnen zijn dat die massa-immigratie en multiculturele samenleving helemaal niet zo verrijkend is als men ons wil doen geloven? Laat staan dat je hier kritische vragen bij stelt.

De massa-immigratie heeft het gezicht van onze steden ingrijpend gewijzigd, in die mate zelfs dat veel Vlamingen zich vreemdeling gaan voelen in hun eigen stad. Het immigratieprobleem heeft een enorme negatieve impact

- Op onze sociale zekerheid,
- op justitie,
- op de ruimtelijke ordening,
- op onderwijs,
- enzovoort.

Toch heeft de bevolking zich nooit democratisch mogen uitspreken over deze verregaande veranderingen als gevolg van het feitelijke opengrenzenbeleid van de afgelopen decennia. Nooit werd er om onze mening gevraagd.

Via gezinshereniging, asiel en illegale immigratie blijft het aantal allochtonen aanzwellen. In steeds meer wijken en zelfs gemeenten zijn ze nu al in de meerderheid. De Franse schrijver Renaud Camus spreekt van "le grand remplacement", een vervangingsimmigratie waarbij de oorspronkelijke bevolking inderdaad vervangen wordt door allochtonen.

Vaak wordt de immigratie omschreven als een fataliteit, als een natuurlijk fenomeen waar niets meer aan te veranderen is, net zoals regen en zonschijn (hoewel volgens sommige linkse denkers de mens een grotere invloed heeft op het klimaat dan op de immigratie).

Deze massa-immigratie is wel degelijk een gevolg vanuit beleidskeuzes, en is in tegenstelling met wat men wil laten geloven niet het gevolg van spontane, natuurlijke processen.

Daarom, willen we nog iets kunnen maken van onze samenleving. Willen we het compleet gefaalde integratiebeleid nog ongedaan kunnen maken, dan is de conditio sine qua non: Grenzen dicht.

En met de allochtonen die hier al zijn, o.a. Nederlands spreken en Vlaanderen als hun nieuwe vaderland beschouwen, gaan we het Vlaanderen van morgen bouwen, maar steeds in een duidelijk kaderwerk dat onze Vlaamse waarden en normen weerspiegelt en beschermt.

Maar voor zij die de boel verzieken. Voor die rotte appels die hier enkel zijn om criminele feiten te plegen, te profiteren van onze sociale zekerheid en obv hun geloof vrouwen minderwaardig vinden of van oordeel zijn dat holebi's maar gestenigd mogen worden. Wie kortom onze manier van leven niet wil aanvaarden, die hebben geen plek in het Vlaanderen van morgen. Zij verpesten het niet enkel voor ons, Vlamingen, maar ook voor zij die er wel het beste van willen van maken.

“Het mag eens benadrukt worden, ook nieuwe Vlamingen voelen zich en horen thuis in onze rangen. Als zij, zoals er al velen zijn, aanvaarden dat Vlaanderen hun nieuwe vaderland is. Het Vlaanderen dat wel gastvrij en multi-etnisch kan zijn, maar waar maar één leidcultuur kan zijn en dat is de Nederlandse, de Vlaamse cultuur en dat is de onze! Als zij dat aanvaarden, dan doet het er voor mijn part, voor ons part, niet toe wie hun voorouders waren en welke cultuur of levensbeschouwing iedereen thuis belijdt! Dan zijn we Vlaming onder de Vlamingen.”

Islamisering

Een van de gevolgen van de massa-immigratie is de islamisering van onze samenleving. Ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om nog eens te stipuleren dat massa-immigratie de oorzaak is en islamisering het gevolg. Dat geeft grote problemen omdat veel moslims zich niet kunnen of willen aanpassen aan onze samenleving. Dat komt vooral omdat de koran en andere geschriften een aantal bepalingen bevatten die strijdig zijn met onze rechtsstaat, zoals de scheiding van kerk en staat.

Het Vlaams Belang heeft als politieke partij niet de roeping deel te nemen aan steriele theologische discussies over wie al dan niet een “gematigde” of een “geradicaliseerde”

moslim is. De media en de elite maakt zich er te snel vanaf om moslims die terrorisme veroordelen, automatisch als gematigd te beschouwen. Zo simpel is het niet. Ook geweldloze personen kunnen ideeën aanhangen of verkondigen die de Vlaamse/Europese manier van denken en leven bedreigen.

Om het kaf van het koren te scheiden, moeten moslims voor concrete keuzes geplaatst worden. In het kader van een aanvraag tot naturalisatie of een (eventuele) verblijfsvergunning zouden ze een verklaring moeten onderschrijven waarin een aantal essentiële principes staan vermeld. Zo moet ondubbelzinnig afstand genomen worden van de shariawetgeving en moet dus even ondubbelzinnig gekozen worden voor de scheiding van kerk en staat, voor het recht op vrije meningsuiting, voor de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen, voor het recht om uit de godsdienst te stappen.

Net zoals we ons uit het multiculturele keurslijf moeten bevrijden, moeten we ons uit het Belgische carcan bevrijden.

België is een kunstmatige staat. Er bestaat geen Belgisch volk, geen Belgische natie en geen Belgische identiteit. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat de stichters van de Belgische staat de culturele identiteit van de meerderheid van de bevolking (de Vlamingen) als een bedreiging zagen voor het voortbestaan van hun nieuwbakken creatie. Vandaar de uitspraak van Charles Rogier: “La Belgique sera latine, ou elle ne sera pas”. Ze vat perfect de ingesteldheid van de Belgische machthebbers samen. Het was de bedoeling om het Nederlands (en dus de Vlaamse identiteit) op termijn volledig uit te schakelen door het Frans als enige officiële taal te erkennen in rechtszaken, in de administratie, in het middelbaar en hoger onderwijs, enzovoort.

Vandaag vindt iedereen het vanzelfsprekend om in Vlaanderen Nederlands te kunnen spreken, maar er is een harde en verbeten strijd van de Vlaamse Beweging nodig geweest om dat mogelijk te maken. Velen hebben hierbij hun werk, soms zelfs hun vrijheid of hun leven verloren. Dankzij hen is de officiële status van het Nederlands in Vlaanderen vandaag een verworvenheid, ook al moet de strijd nog altijd verder gevoerd worden in Brussel, Vlaams-Brabant en elders.

Relatief nieuw is dat de aanval op de Vlaamse identiteit in Belgisch verband tegenwoordig niet meer zozeer door Franstaligen wordt gevoerd, maar door sommige Vlamingen zelf. Deze mensen bevinden zich doorgaans in het culturele circuit in de brede zin van het woord, een wereldje waar groepsdenken en rondjes elkaar gelijk geven “bon ton’ is. Een typisch voorbeeld van de mentaliteit van deze culturo’s is dit citaat van journalist Marc Reynebeau:

“Je hebt twee soorten Belgisch nationalisme. De mensen menen dat heel serieus als ze op 21 juli de driekleur uit het venster hangen. Maar je hebt ook een soort modern Belgisch nationalisme, dat eigenlijk geen nationalisme is. Dat is net het omgekeerde, een soort solidariteitsverklaring. Ik vind het heel interessant, dat we in België bijna gedwongen multicultureel samenhooken. Of dat dan natuurlijk is, vind ik niet zo relevant. Het kan verrijkend zijn. En dit alles is natuurlijk een goed wapen tegen die kitsch en het sérieux van het Vlaams- nationalisme. Daar wordt niet gelachen, hé, bij die kerels. Belgisch nationalisme serieus nemen zou pas helemaal lachwekkend zijn.”

De auteur viseert in zijn geschriften niet alleen het Vlaams-nationalisme, hij viseert wat daar aan de basis van ligt: de Vlaamse identiteit, die volgens hem berust op mythes. Alsof die Vlaamse identiteit daardoor minder legitiem zou zijn. Alsof de identiteit van andere naties ook niet deels gebaseerd is op stichtende mythes. Alsof die stichtende mythes per definitie historisch onjuist of politiek onwerkbaar zijn.

Beste vrienden, Het is net *omwille* van die geglobaliseerde wereld en de massale immigratie dat veel mensen meer dan ooit gehecht zijn aan hun identiteit. **

Deze identiteit biedt houvast en geborgenheid aan mensen die zich vreemdeling voelen in hun eigen wijk, of die op andere manieren het slachtoffer zijn van de ongebreidelde globalisering. Ze kunnen hun werk verliezen omdat buitenlandse arbeidskrachten goedkoper zijn.

Het Vlaams Belang blijft zich verzetten tegen alle pogingen om de Vlaamse identiteit te ontkennen, te minimaliseren, verdacht of belachelijk te maken. Deze identiteit bestaat, en het is niet eens nodig om er een sluitende definitie van te geven. Ze is gevormd door de mensen die in Vlaanderen wonen, die dezelfde taal spreken, die een gemeenschappelijke geschiedenis en waardenpatroon kennen, gebaseerd op onder meer de Grieks-Romeinse oudheid, Germaanse en Keltische invloeden, het christendom en het humanisme.

Men kan perfect zijn Vlaamse identiteit beleven en zich toch wereldburger voelen, met een brede interesse voor andere culturen. Wie zichzelf echter niet respecteert, bijvoorbeeld door zijn eigen identiteit te verloochenen, kan ook niet verwachten door anderen te worden gerespecteerd. Precies dat is het grote probleem met het integratie-'beleid' van de voorbije dertig jaren, en de voornaamste reden voor de mislukking ervan. Wie volstrekt gratis en vrijblijvend zijn nationaliteit weggeeft, wie zijn grenzen niet bewaakt, wie zijn taal niet belangrijk vindt, mag alleen minachting en/of cynisme terug verwachten. Een dergelijke houding wordt niet als een teken van openheid of breeddenkendheid beschouwd, maar van zwakheid. Zwakheid waar uiteraard misbruik van gemaakt wordt.

Het is dus hoog tijd voor een Copernicaanse revolutie wat de plaats van de Vlaamse identiteit in Vlaanderen betreft. Voortaan moet alles draaien rond *onze* identiteit, en moeten *onze* wetten, normen en waarden centraal staan. Wie in *ons* land wil komen of blijven wonen, moet zich aan ons aanpassen en niet omgekeerd. Ook welwillende, dus aanpassingsbereide allochtonen, hebben hier baat bij aangezien ze dan tenminste weten waaraan ze zich moeten houden. De anderen zullen worden aangemoedigd om hun conclusies te trekken. Als immigratie van alle tijden is, dan is remigratie dat ook!

Is dat dan geen “wij-zijverhaal”, zoals de modieuze politiek correcte term luidt? Zeker en vast. Wij, dat zijn de Vlamingen en zij die zich Vlaming (willen) voelen. Iedereen is van de wereld, maar Vlaanderen, dat is van ons!

Zij die het ongebreidelde kille kapitalisme bekritisieren, maar tegelijkertijd pro-immigretie zijn, waarvan de werkende klasse altijd het eerste slachtoffer is, zou beter zwijgen. Zij die immigratie kritisch zijn, maar zwijgen over de gevolgen van kapitalisme zouden beter hetzelfde doen. (Alain de Benoist)